

ת"פ 29496/05/16 - מדינת ישראל נגד אריה שמעון צ'צקס אקסלברד

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 29496-05-16 מדינת ישראל נ' צ'צקס אקסלברד

לפני
המאשימה
כבוד השופט חאלד כבוב
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

נגד
הנאשם
אריה שמעון צ'צקס אקסלברד
ע"י ב"כ עו"ד יעל גרוסמן ו/או סאלי ליכט

גזר דין

פרטי האישום

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעובדות ובעבירה המיוחסים לו בכתב האישום וזאת לאחר שבשלב מסוים העלה הנאשם מספר טענות עובדתיות כנגד ניסוח כתב האישום וגם טענה משפטית האם מדובר בחוות דעת או במידע פנים.

בשלב מאוחר יותר הצדדים הודיעו על הסכמה לתיקון חלקי לכתב האישום באופן שנמחק מסעיף 16 לכתב האישום התאריך המדויק המתייחס למועד השיחה בין הנאשם לבין חנה רדו וכך שיתחיל במילים "לאחר עליית שער המניה".

עם עריכת תיקון זה הודה הנאשם כאמור בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בהחלטה שניתנה ביום 6.2.2017.

עוד בטרם אפרט את פרטי האישום ראיתי לציון שלאחר הגשת כתב האישום הוגשה על ידי ב"כ הנאשם בקשה לביטול כתב האישום מן הטעם שניהול ההליך הפלילי כנגד הנאשם עומד בסתירה מהותית לעקרונות צדק והגנות משפטית ומן הטעם שנפל פגם בהחלטת המאשימה להעמיד את הנאשם לדין לפי אמות מידה של המשפט המנהלי.

מדובר בקלסר עב כרס שהוגש על ידי ב"כ הנאשם, אליו הן דאגו לצרף נספחים רבים על הסדרי אכיפה מנהליים שנקטה רשות ניירות ערך נגד מעורבים אחרים שעניינם הובא בפני ועדת האכיפה המנהלית בהתאם להחלטת רשות ניירות ערך ולא להליך הפלילי. מכאן העתירה של ב"כ הנאשם שהיה מקום גם בפרשה זו להפנותה לדין בפני ועדת אכיפה מנהלית דווקא ולא במסגרת הליך פלילי.

ב"כ המדינה הגישו תגובה מפורטת לטענות מקדמיות אלה ועוד בטרם ניתנה החלטתי בנדון הודיעו ב"כ הנאשם לבית המשפט שהן חוזרות בהן מן הטענות המקדמיות וזאת בהינתן העובדה שבין לבין ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ 7621/14 ו-7 ערעורים נוספים שנשמעו במסגרת אותו תיק ולפי הודעת עו"ד גרוסמן, היה בקביעותיו המהותיות של בית המשפט העליון בתיק זה כדי להצדיק חזרה מהטענות המקדמיות.

עמוד 1

2. לאחר התיקון הראשון בכתב האישום עתרו ב"כ המאשימה לבית המשפט לתקן פעם נוספת את כתב האישום (כתב אישום מתוקן הוגש וסומן במ/1) באופן שנערכו שני תיקונים בסעיפים 13 ו-16 לכתב האישום כפי שיפורט בהמשך.

הודאת הנאשם ניתנה כאמור רק לאחר תיקון זה בכתב האישום.

3. לפי המפורט בכתב האישום המתוקן (להלן: "**כתב האישום**") חברת קומפיוג'ן בע"מ היא חברה ציבורית העוסקת בדרכי גילוי תרופות וטכנולוגיות נלוות לסיוע בתהליכי גילוי תרופות ומוצרים רפואיים מבוססי גנים (להלן: "**החברה**") ומניותיה נסחרו לפני תחילת אוגוסט 2013 בנאסד"ק ובתל-אביב כאשר במהלך חודש מרץ 2012 החלו מגעים ראשונים בינה לבין חברת באייר הגרמנית (להלן: "**באייר**") אשר להסכם שיתוף פעולה בקשר למסחר מולקולות לצורך פיתוח תרופות לסרטן, כאשר בחברה עצמה היתה מעורבת רק קבוצה מצומצמת בהליך המו"מ לקראת עסקה.

הנאשם, שהינו טייס במקצועו, היה נשוי בתקופה הרלוונטית לדקלה צ'צ'קס אקסלברד (להלן: "**דקלה**"), סמנכ"לית הכספים של החברה ואחראית קשרי המשקיעים והיא נמנתה על חברי ההנהלה של החברה והיתה מעודכנת לאורך כל הדרך בפרטי המו"מ לקראת חתימה על העסקה באופן שנתן לה גישה מלאה למידע הפנים בתקופה רלוונטית.

דקלה היתה "אשת פנים" על פי הגדרתה בסעיף 52א לחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 (להלן: "**חוק ניירות ערך**") והנאשם היה "איש פנים" לפי סעיף 52א(2) לחוק ניירות ערך מתוקף היותו נשוי לדקלה.

חנה רדו (להלן: "**רדו**") היא אחות הנאשם וכיהנה בעת הרלוונטית כמשנה למנכ"ל של קבוצת פרסום והחזיקה בחברת יועצים באמצעותה קיבלה את שכרה מחברת הפרסום.

המו"מ בין החברה לבין באייר ארך למעלה משנה עד לחתימת העסקה ביום 5.8.2013 כאשר בסעיף 6ח לפרק הכללי של כתב האישום פירטה המאשימה את השתלשלות האירועים במהלך חודש יולי 2013 במהלכו הוחלפו טיוטות של הסכם ההתקשרות לקראת הדיווח על העסקה ואף נקבע מועד לחתימה על ההסכם כאשר נקבע מועד לפרסום ההסכם בין הימים 5.8.2013 - 8.8.2013. לאחר שהתקבל האישור הסופי של דירקטוריון באייר ואכן פרטי ההסכם פורסמו לציבור ביום 5.8.2013, המסחר במניות החברה הופסק בשלב מסוים. עם חזרת המסחר כ-40 דקות לאחר פרסום הדיווח המידי זינק שער המניה בכ-44.58% משער עסקה אחרונה וב-53% משער הבסיס.

4. לפי המפורט בסעיף 12 לכתב האישום ביום 4.8.2013 החזיק הנאשם במידע פנים בדבר המו"מ המתקדם לקראת עסקה צפויה אליו נחשף באמצעות אשתו, כאשר במועד זה הגיע הוא באמצע היום למשרדה של רדו במטרה לספר לה כי הוא מחזיק במידע פנים אשר אינו יכול לעשות בו שימוש בנוגע להשקעה המתרחשת בחברה ואמר לה כי כדאי לה לקנות את מניות החברה כעת תוך שהוא ציין בפניה כי עליה לשמור את המידע בסוד.

ביום 5.8.2013 לפני פרסום כתבה בעיתון גלובס ולפני הדיווח המידי של החברה, בשעה 09:54, כאשר בידיה מידע הפנים רכשה רדו באמצעות החברה שבבעלותה מניות החברה בסכום של כ-55,000 ש"ח ומפעילות אסורה זו הפיקה רדו רווח הנאמד בכ-20,000 ש"ח.

עוד צוין שלאחר עליית שער המניה בעקבות הדיווח שוחח הנאשם עם רדו והציע לה למכור את המניות שרכשה. במהלך אותו יום מכרה רדו באמצעות החברה שבבעלותה את מלוא הכמות שרכשה ביום 5.8.2013 בסכום של 72,848 ש"ח.

עוד צוין בכתב האישום כי רדו לא נהגה לרכוש ולמכור ניירות ערך לפי שיקול דעתה ופעילותה זו בוצעה אך ורק כתוצאה ממסירת מידע הפנים על ידי הנאשם לרדו. עוד פורט בכתב האישום שהנאשם ביצע את המעשים האמורים על אף שהוזהר פעמים רבות ובצורה שאינה משתמעת לשתי פנים על ידי דקלה להימנע מלדבר על החברה ולמסור מידע בעניינה.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

5. ב"כ המאשימה, עורכי הדין מושקובסקי ולבני, עתרו לבית המשפט בסיכום טיעונם המקיף והמפורט להטלת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח ונימקו טיעונם בכך שהפגיעה באינטרסים המוגנים בענייננו הינה חוסר השוויון וההגנות שבניצול ידע עודף שבו אחז הנאשם כאיש פנים; הפגיעה באמון הציבור בשוק ההון; הפגיעה בחברה, באמון בנושאי המשרה שלה ובהתנהלותה התקינה; כל אלה מצויים במדרג גבוה.

עוד נטען כי בשים לב לאופיו הבוטה של המעשה של מסירת המידע ולרמה הגבוהה של יסוד נפשי שבו אחז הנאשם, בין היתר נוכח אזהרותיה החוזרות ונשנות של אשתו כדי שלא יעשה בו שימוש; לנזק הכבד שגרמו מעשיו לאחרים ובעיקר לתדמיתה של החברה שהיא חברה ציבורית דואלית; הנזק שנגרם לאשתו שפוטרה מעבודתה על אתר, לעובדה שהמידע שנמסר עסק בעסקה גדולה ואסטרטגית בעבור החברה, בכך שהנאשם לא רק חטא אלא גם החטיא את אחותו בפלילים, העונש הראוי להשית עליו הוא מאסר מאחורי סורג ובריח.

6. ב"כ המדינה עתרו בהתאם למנגנון התלת שלבי של הבניית שיקול הדעת בענישה כאשר בשלב הראשון נקבע לכמה אירועים ראוי לחלק את הפרשה. בשלב השני בית המשפט יקבע את מתחם העונש ההולם בהתחשב בעקרון המנחה של הלימה בין חומרת מעשי העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו כאשר בית המשפט מתחשב בערך החברתי שנפגע, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ואילו בשלב השלישי בית המשפט בוחן את הנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה לרבות נסיבות האישיות של הנאשם ובהתחשב בכל אלה לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם למעט בנסיבות חריגות של שיקום או צורך יוצא דופן להגנה על שלום הציבור שמצדיקים חריגה מהמתחם.

ב"כ המאשימה הרחיבו בכל הקשור לטיעון בפגיעה בשלושת הערכים המוגנים העומדים ביסוד האיסור על שימוש במידע פנים: השיקול המוסרי (חוסר ההגנות שבשימוש במידע פנים) השיקול בדבר הפגיעה באמינות בשוק ההון וביעילותו (הצורך בהגנה על ציבור המשקיעים), והשיקול בדבר התנהלותה התקינה והיעילה של החברה עצמה (שרואה במידע הפנים רכוש של החברה).

באשר לעוצמת הפגיעה באינטרסים המוגנים, לטענת ב"כ המאשימה אלה מצויים במדרג הגבוה הואיל והמידע נלמד מאשת פנים מרכזית בחברה, נלמד מהבוטות בדרך מסירת המידע, רמת היסוד הנפשי של הנאשם שביצע את העבירה בעיניים פקוחות, מדובר במי שנשוי למי שהיתה סמנל"ית החברה וחברת הנהלה, על כן אין בעובדה שהנאשם לא שימש בעצמו נושא משרה כדי לכרסם מחומרת המעשה.

עוד טענו באי כוח המאשימה שמדובר במידע פנים קשה להבדיל ממידע פנים רך, היינו במידע שעוצמתו גבוהה

במיוחד, מדובר בעסקה משמעותית וגדולה לחברה, מדובר במי שמסר את המידע לאחותו בשונה ממקרה בזיז שם המידע נמסר לחברו מבלי לצפות לקבל כל תגמול.

7. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, נטען כי מדובר במעשה שתוכנן ולא בעבירה בשל פיתוי של רגע הואיל והיתה לנאשם שהות להרהר בדבר ולחזור בו אך הוא בחר להשלים את ביצוע המעשה.

כתב האישום מפרט את התנהגות הנאשם שהגיע למשרדה של רדו במיוחד כדי למסור לה את המידע ובהמשך אף ביקש לוודא עמה כי אם הרוויחה אז כדאי לה שתמכור את המניות. הנאשם היה היוזם ומתווה הדרך בטלפונים לאחותו טרם הגעתו למשרדה ובמעורבותו לאחר הקניה שעה שהמליץ לה למכור את הנירות לאחר עליית השער.

באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה ציינו ב"כ המאשימה שמדובר בנזק שנגרם לחברה עצמה ולאמון הציבור. מדובר בחברה דואלית כאמור שתדמיתה נפגעה כתוצאה ממעשי הנאשם ואין הכרח להוכיח קיומו של נזק כספי.

הנאשם מסר את המידע כדי לשרת אינטרסים מסוימים שלו ושל אחותו, שהרי ככל הנראה היה לו עניין שאחותו תרוויח, והיה ברור לו אותה עת שאין מדובר באשה שמצבה הכלכלי קשה אלא במי שניהנה בתפקיד בכיר בחברה ידועה בשונה ממקרה בזיז.

הנאשם יכל להימנע מביצוע העבירה, הוא לא ביצע את המעשה מתוך גחמה של רגע, וגרם להחטאת אחרים שעה שסיבך את אחותו בפלילים.

8. באשר למדיניות הענישה התביעה הפנתה לפרשת קדץ שם נקבע על ידי מתחם ענישה בטווח של 1-3 שנים אף שבית המשפט חרג לקולא ממתחם זה בשל נסיבות מיוחדות באותו מקרה. על אחד המעורבים בפרשה (הנאשם גרטנר) הוטל עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות בעוד שעל קדץ הטיל בית המשפט 10 חודשי מאסר בפועל. כן הפנו ב"כ המאשימה לפרשת בזיז שגם היא נדונה בבית משפט זה, שם הנאשם מסר לחברו מהמילואים חוות דעת והמליץ לו לקנות מניות חברה בודעו על מו"מ מתקדם שניהלה החברה עם גורם אחר והוטלו עליו 6 חודשי עבודות שירות לצד קנס כספי בסך 100,000 ש"ח כאשר מתחם העונש נקבע בין 6 חודשי עבודות שירות ל-24 חודשי מאסר ושם נקבע שהעבירה בוצעה תוך חולשה רגעית והרצון לסייע לחבר משירות מילואים משותף. עוד הוסיפו ב"כ המאשימה בדבר מגמת ההחמרה בענישה בגין עבירות כלכליות ובגין עבירות בשוק ההון בפרט והפנו בנדון לפרשת הורוביץ, פרשת שופרסל ופרשת הבי.

ב"כ המאשימה עתרו לקביעת מתחם העומד על 6 חודשי מאסר ברף התחתון ו-24 חודשי מאסר ברף העליון.

9. בנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות של הנאשם טענו ב"כ המאשימה שאמנם הנאשם הודה בבית המשפט אך הוא לא שיתף פעולה בחקירתו.

המאשימה עתרה למתן משקל נכבד לשיקול ההרתעה בעבירות צווארון לבן בכלל כפי שנפסק בשורה ארוכה של פסקי דין, מקל וחומר כאשר מדובר באיש פנים שאינו נושא משרה.

עוד הם ביקשו לציין שבעבירות כלכליות משקלם של שיקולים אישיים נסוג אל מול שיקולי הגמול וההרתעה.

לא הוכח בפני בית המשפט שהרשעה תביא לשלילת רישיון הטייס של הנאשם שעניין זה מצוי בסמכות מנהל רשות

שדות התעופה והנאשם לא הוכיח בפני בית המשפט בדרגת ההוכחה הנדרשת אף בהליך אזרחי או מנהלי שרישיון הטיס שלו יישלל.

בנוגע לתרגילי החקירה ביקשו ב"כ המאשימה להתעלם מטיעון הנאשם בנדון שהרי הנאשם כלל לא הודה בחקירתו אלא רק בבית המשפט, מה עוד שהלכה נהגת היא שלא כל תרגיל חקירה יביא לביטול כתב האישום או לקביעה שנפגעו באופן מהותי זכויותיו של הנאשם, אין מדובר בתרגיל חקירה מהותי ומשמעותי אף אליבא דטענת באי כוח הנאשם.

10. ב"כ המאשימה עתרו לבית המשפט לדחות כל טענה של אי הרשעה שתועלה על ידי ב"כ הנאשם הואיל ועל פי מבחני הפסיקה על נאשם שטוען טענת אי הרשעה להוכיח שההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ובעניינו לא נטען שמדובר בנאשם שיש מקום לשקמו) וכן עליו לשכנע את בית המשפט שמדובר בסוג עבירה המאפשר לוותר בסוג המקרה על הרשעה, זאת בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. בעניין זה הפנו ב"כ המאשימה לשורה ארוכה של הלכות משפטיות שמתייחסות בעיקר לחומרת הפגיעה באינטרס הציבורי המוגן ואף הפנו לדברים שנכתבו על ידי בית משפט זה בעניינה של הגב' רדו במסגרת עתירתה של זו לביטול כתב האישום כנגדה.

11. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, ב"כ המאשימה לא התעלמו מהודאת הנאשם גם אם זו באה בשלב קצת מאוחר, לתוצאות הלא פשוטות שגרמו מעשיו הפסולים בחייו האישיים, לעובדה שכל הרשעה מביאה עמה נזק חמור למבצע אך אין בכך כדי להצדיק הקלה בענישה, הצורך בהרתעת הרבים, רמת הענישה הנהוגה בעבירות דומות (פרשת הראל, פרשת עובדיה, פרשת מוסרי, פרשת פלוני, פוליצר) ועל כן הם עתרו לבית המשפט להטלת עונש שאינו נמצא אמנם ברף העליון של המתחם אך גם לא ברף התחתון של המתחם.

מכל מקום, עתירת ב"כ המאשימה הינה להטלת מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח גם אם בית המשפט ייקבע לאמץ דווקא את הרף התחתון של המתחם.

ב"כ המאשימה עתרו גם להטלת מאסר וחלף קנס. באשר לגובה הקנס, מדובר בסכומים גבוהים שמגיעים לסכום של מעל למיליון ש"ח לפי חוק ניירות ערך ומעל 200,000 ש"ח לפי חוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והוסיפו שאין ליצור יחס גומלין בין עונש הקנס לעונש המאסר.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

12. ב"כ הנאשם, עוה"ד גרוסמן וליכט, ביקשו להדגיש את העובדה שמדובר בהסכם שיתוף פעולה שהמענק והתשלום נעשים לפי אבני דרך שנקבעות בהמשך הדרך כאשר עוד לפני חתימת ההסכם היה ידוע לפי פרסומי החברה על אודות המו"מ שמתנהל עם באייר כצפוי לשנת 2013. אין מדובר בהשקעה של חברה באייר בחברה עצמה אלא בהסכם לפיתוח ומסחר של שני גנים.

עו"ד גרוסמן חזרה וטענה לאורך כל הדרך שמדובר בחוות דעת או התרשמות אך הואיל ואלה נופלים תחת הכותרת של מידע פנים, באה הודאת הנאשם בנדון אף שההגנה עומדת על כך שמדובר ברף התחתון של חוות דעת שמסר הנאשם לאחותו.

ההגנה ביקשה להדגיש פעם אחר פעם את ההרשעה התקדימית בעבירה של מידע פנים של מי שאינו נושא משרה

בחברה או יועץ או גורם חיצוני שבא בקשרים עסקיים עם החברה אלא מדובר בהרשעה של מי שנמצא במעגל השני, החיצוני בהיותו בן זוג של נושא משרה בחברה והרשעתו של הנאשם הינה פועל יוצא של הגדרתו כ"קרוב" לאיש פנים ומכאן השוני בינו לבין מי שהינו נושא משרה.

באשר למידע עצמו טענה עו"ד גרוסמן שהמידע מאוד כללי, לא מדויק וכל שידע שמדובר במשהו טוב שעומד כנראה להתרחש בחברה ולבטח לא מידע קשה כפי טענת המאשימה, שהרי מדובר במקדמה על סך של 10 מיליון דולר ועוד 30 מיליון דולר לצורך הפיתוח עצמו, כאשר לפי אבני הדרך של מידת הפיקוח של הגנים והמכירות יכלה החברה, בהנחה שאלה מתקיימים במלואם, לקבל סך של עד 500 מיליון ש"ח לפיתוח משותף ולא כתמורה.

הנאשם, לפי טענת ההגנה, לא הכיר את שם החברה המשקיעה, לא ידע מה מהות עסקה, הוא רק ידע שאשתו עובדת מאוד קשה על העסקה וכולם מתרגשים נוכח התקדמות המו"מ והגם שאחותו טענה שהיא ידעה שמדובר בהשקעה בחברה, הרי הלכה למעשה אין מדובר בהשקעה אלא בהסכם שיתוף פעולה.

ההגנה הפנתה לתזכיר הצעת חוק שמתקנת את הלקונה בחוק וקובעת שגם מקבל חוות דעת מבצע עבירה של מידע פנים אך היא מגבילה את האחריות רק לגבי מי שקיבל את חוות הדעת מאיש פנים ולא למעגלים נוספים כגון גורם שלישי שמקבל את המידע ממי שקיבל את המידע מאיש פנים. עו"ד גרוסמן דיברה על ההחלשה שבעבירת מידע פנים במקרה זה שהרי רדו לא קיבלה מידע מדויק מהנאשם, מדובר במידע מוחלש ולנאשם עצמו לא היה מידע מדויק על מה שקורה בחברה, זאת בשונה ממקרה בזיז שבמעשיו היו גם הפרת אמון כלפי החברה וגם מידע קשה.

ההגנה הפנתה לעניינו של שטיינר שקיבל את המידע מקדץ ואף על פי כן הוא לא הועמד לדין רק משום העובדה ששם התקבלה טענה בדבר היות המידע מעין חוות דעת בעוד שבעניינו כאמור מדובר בהמלצה זהירה.

ההגנה טענה עוד שאין מדובר בתכנון מוקדם של המעשה אלא מעשה ספונטאני ללא כל מחשבה, שאמנם לפני המפגש נערכו שתי שיחות קצרות וגם המפגש היה מאוד קצר והמידע נמסר למי שהינה אשת עסקים מיומנת שמכהנת כדירקטורית במספר חברות רציניות כך שקשה להעריך מה היה המניע שגרם לנאשם לומר את הדברים לאחותו או המניע שהביא את האחות לבצע קניית ניירות ערך, חרף העובדה שמדובר במידע רך ולא מוגדר, כך שאין להגנה אלא להסתמך על הטענה שמדובר ביחסים משפחתיים מורכבים. הנאשם לא הפיק ואין טענה שהוא התכוון להפיק כל טובת הנאה אישית אך מאידך ייתכן והוא ביקש לרצות את אחותו או אחותו ביקשה לרצות אותו ומכל מקום הנאשם לא היה מודע לכך שבמעשיו הוא מבצע עבירה, לא האמין לאשתו שמדובר בהפרה של חוק.

ההגנה העלתה עוד מספר טענות לגבי פגמים וליקויים בחקירה של הרשות כאשר חוקרת הרשות ביקשה להציג מצג מטעה בפני הנאשם כאילו רדו הודתה. ההגנה הוסיפה וטענה שהעובדה שחקירותיה של רדו לא תומללו פוגעת ביכולת הנאשם לטעון לגבי אופי חקירתה של רדו, להעלות טענות בדבר פער ללא הסבר בין גרסתה הראשונה של רדו שכפרה לבין גרסתה המאוחרת בה הודתה לכאורה או שיתפה פעולה כאשר לא נמצא כל הסבר מדוע חקירותיה של רדו לא תומללו. ההגנה העלתה עוד מספר טענות כלפי הפגם והפסול שבאופן הצגת העובדות בפני הנאשם לגבי התפתחות החקירה, האמונה שניטעה בו על ידי החוקרת כאילו אין במעשיו מעשה פלילי ולקביעה שמחדלי חקירה מצדיקים הקלה בעונש תוך הפנייה לפסיקה הרלוונטית.

עוד טענה ההגנה לכך שמדובר ברווח בסכום לא גבוה בעליל, שגם סכום ההשקעה אינו גבוה במיוחד, טענה שהנאשם אינו איש של שוק הון, טענה שדווקא הנאשם סבל נזק עצום כתוצאה ממעשיו שלו שהרי אשתו פוטרה

מתפקידה בחברה על אתר עוד לפני שהתברר גורל החקירה כנגדה (התיק נגדה נסגר מחוסר אשמה), הפנתה לפגיעה שנגרמה למערכת היחסים בין בני הזוג, הפגיעה בילדי בני הזוג, הפרסום הרב בתקשורת, אי הדיוק בפרסום התקשורתי שעל פיו מדובר ב"עסקה" של 500 מיליון דולר, הנזק שנגרם מכך כתוצאה מהצבת הנאשם ואחותו בשני צידי המתרס בעלי אינטרסים נוגדים, עובדה שיצרה מתח בין הצדדים ונזק לכל המשפחה.

ההגנה הצביעה על הסיכון שעומד בפני הנאשם אם יורשע בדין שהרי עיסוקו היחיד הוא הטסת מטוסים, זה מה שהוא עושה מאז שחרורו מהצבא, הסיכון שמא תיאסר כניסתו לארה"ב אם יורשע בדין שהרי הנאשם משמש כקברניט בטיסה ישירה לעיר בוסטון, הפנתה לעובדה שמעורבים אחרים בפרשה בארה"ב שנחשדו במעשים דומים לא הועמדו לדין.

הסנגורית הפנתה גם לתאונת דרכים קשה בה היה מעורב הנאשם שעה ששהה בתאילנד, פציעתו הצריכה אשפוז של שלושה שבועות בבית החולים שם והעברתו להמשך טיפול נמרץ ובהמשך תהליך שיקום בבית החולים תל-השומר ורק במאמצים עילאיים הצליח הנאשם לשקם את עצמו ואף לחזור לתפקידו כטייס.

ההגנה הפנתה לפרשת גרינשפון, שהתייעץ עם חברו איש שוק הון שניהל תיק השקעות עבורו בשאלת מתווה של עסקה מסוימת של החברה בה כיהן כסמנכ"ל עם חברה אחרת. חרף הערכתו שאותו חבר עלול להשתמש במידע הפנים, מה שאכן אירע בסופו של דבר, הוא זכה לקבל הסדר מקל ללא הרשעה בדין בצד של"צ וקנס כספי. כמו כן, הפנתה ההגנה לפרשת דינור ושלייפר, גם הם סיימו את ההליך ללא הרשעה, חרף העובדה שמדובר בשני שומרי סף עו"ד ורו"ח שהיו מעורבים במעשים שבגינם יוחסה להם עבירה של קבלת דבר במרמה, פרט מטעה, הפרת אמונים.

כן הפנתה ההגנה לפרשת בן ישראל, עיתונאי שקיבל בטעות מידע על דוחות של בנק, העביר את המידע לחברו שהוא בשוק ההון שעשה שימוש במידע זה וגם עניינו הסתיים ללא הרשעה, וכן הפנתה למקרים נוספים בהם הסתיים ההליך ללא הרשעה.

ההגנה חזרה על הטענה שחרף העובדה שהיא ויתרה על הטענה בדבר אכיפה בררנית במסגרת העתירה לביטול כתב האישום, הרי ויתור זה אין משמעו שאין ליתן לטענה משקל בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם.

ההגנה הפנתה למספר מקרים אחרים בהם החליטה המאשימה לנתב את ההליך כנגד מעורבים בפרשות אחרות להליך אכיפה מנהלי דווקא ולא להליך פלילי כאשר ההגנה ביקשה לשכנע את בית המשפט שמדובר במקרים לא פחות חמורים מהמקרה הזה וההיפך הוא הנכון, חלק מהמקרים הם בעלי נסיבות חמורות הרבה יותר מאשר המקרה הזה ויחד עם זאת המאשימה החליטה משום מה לנתב את התיק דן להליך המחמיר יותר, הוא ההליך הפלילי, חרף קיומן של כל הנסיבות המקלות שפורטו על ידי ההגנה החל מהעובדה שאין מדובר באיש פנים, עבור לעובדה שלא צמחה לו כל טובת הנאה, שמדובר בחוות דעת ברף התחתון של החומרה, במעשה לא מתוכנן, בנזק עצום שעלול להיגרם לו כתוצאה מההרשעה והטלת ענישה כעתירת ב"כ המאשימה ושאר נסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות הודאה, גילו הצעיר, פציעה ואשפוז ממושכים, יחסים משפחתיים מורכבים וכיוב' טיעונים.

כמו כן, הפנתה הסנגורית לפסק דין שניתן אך לאחרונה על ידי בית המשפט העליון בע"פ 7621/14 **גוטסדינר נ' מדינת ישראל** (1.3.2017) (להלן: "**פרשת גוטסדינר**") שניתן על ידי כב' השופטים הנדל, עמית וברק ארז ומשתרע על למעלה מ-200 עמודים, שם נקבע על ידי כב' השופט הנדל, בין היתר, שאפשר להעלות טענת הגנה מן הצדק שיכולה להצדיק בחירה ברף תחתון בתוך המתחם אך גם יכולה להביא לחריגה מהמתחם עצמו כאשר

מדובר בטענה אמיתית ומשמעותית. ההגנה הפנתה גם כאמור להצעה לתזכיר החוק לתיקון אכיפה בידי ניירות ערך כמובהר לעיל. ולבסוף הפנתה ההגנה לעובדה שהאירוע אירע בשנת 2013 וכתב האישום הוגש רק בשנת 2016 וזו נסיבה מקלה נוספת על הנסיבות המקלות האחרות לרבות התנדבות הנאשם לשירות מילואים, התרומה לחברה וכיוב' טיעונים.

עדי אופי וראיות הגנה

13. בפניי העיד מר דב רובינשטיין, טייס במקצועו שסיים גם את לימודי המשפטים ועסק בתחום המשפט הבינלאומי, שמכיר את הנאשם מילדות.

בין המשפחות שררו יחסי קרבה וידידות, שניהם גדלו יחד ועברו אף קורס טייס במקביל ומשך כל חייהם שמרו על קשר יציב וקרוב. העד העיד על הנאשם כמי שגדל בסביבה שמכבדת חוק, העיד עליו כאיש משפחה מסור שטיפל ומטפל בהוריו ומקדיש לטיפול זה את כל זמנו ומאודו, במסירות רבה ויוצאת דופן תוך ביטול התחייבותיו לשם כך, מכיר את כל משפחתו המורכבת של הנאשם ופירט אף על הסבל שנגרם לו לאחר פתיחת החקירה והפרסום הרב שנלווה למעשיו שפגע בו, באשתו וביתר בני המשפחה כאשר במקביל הוא צריך להמשיך ולתפקד בעבודתו כטייס. העד גם פירט לגבי הליך השיקום הקשה והממושך שעבר הנאשם לאחר פציעתו הקשה בתאונת דרכים בתאילנד, על התעקשותו לחזור ולשרת במילואים.

הוגשו לי כאמור נ/1-3. המוצג הראשון בנוגע לפרסומים שקדמו לעסקה והמשך פירוט של החלטה להשקיע בחברה וכן אוסף של מסמכים רפואיים של אשפוז וסיכומי טיפול שעבר הנאשם לאחר פציעתו הקשה. נ/2 תזכיר החוק שציינתי לעיל ונ/3 מספר פסקי דין שהוגשו על ידי ההגנה.

ראוי לציין שהוגשה לי גם מעטפה ובה דיסקים של הודעות וצילומי חקירה שלטענת ההגנה יש בהם כדי לתמוך בטעונו לגבי הפגמים בניהול החקירה מחד והצגת גרסאות המעורבים בחקירות ברשות.

דברי הנאשם

14. הנאשם ביקש להדגיש את העובדה שהוא גדל בבית שבו חונך על ערכים של כיבוד החוק לשמירה על הכללים. הנאשם הודה, הביע חרטה עמוקה וכואבת, הבטיח גם בפני בית המשפט וגם לבני משפחתו שמעשים כאלה לא יישנו.

דין והכרעה

15. תיקון 113 לחוק העונשין יצר מנגנון תלת שלבי בעת גזירת העונש. **בשלב ראשון** על בית המשפט לבדוק האם הנאשם הורשע בכמה עבירות והאם אלה מהוות אירוע אחד או אירועים נפרדים. כאשר מדובר במספר אירועים על בית המשפט לגזור עונש נפרד לכל אירוע, או עונש כולל לכלל האירועים. בענייננו הורשע הנאשם בעבירה אחת בגין אירוע אחד.

בשלב שני, בית המשפט אמור לקבוע את מתחם העונש ההולם ובנדון עליו להתחשב בשלושה פרמטרים, הכל כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין: ראשית, בערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; שלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף

40ט לחוק העונשין.

בשלב השלישי, על בית המשפט לבחון את הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין, לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם ובהתחשב בהן, לגזור את הדין. העונש נגזר בתוך מתחם הענישה למעט נסיבות חריגות של שיקום או צורך יוצא דופן בהגנה על שלום הציבור.

ראו לצורך זה את ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.2013) בו התייחס בית המשפט העליון בהרחבה לתיקון 113 שבמסגרתו נקבע כאמור המנגנון התלת שלבי בגזירת העונש וראו גם את ת"פ (מחוזי ת"א) 62657-07-14 **מדינת ישראל נ' אורון** (15.3.2015).

קביעת מתחם העונש ההולם

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

16.הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע מעשי הנאשם כולל בחובו ערכים כמו הגינות, שקיפות מלאה, אמון הציבור בשוק ההון ובמי שמנהלים את כספו.

עבירה של איסור מידע פנים נועדה למנוע מאיש הפנים יתרון בלתי הוגן, בלתי ראוי ובלתי מוסרי על פני שחקנים אחרים בשוק ההון שמשקיעים את מיטב כספם ברכישת ניירות ערך של חברה ציבורית מתוך תקווה ואמונה שלכל שחקן בשוק ההון יש גישה לאותו מידע בנוגע לחברות הציבוריות הפועלות בשוק.

שקיפות, שוויוניות והגינות ביכולת לקבל מידע הם אבני בוחן יסודיים בכל שוק הון ומהווים מסד עליו נמנה אמון הציבור בשוק הון בחברה מתוקנת. אם ניטול משוק ההון עקרונות וערכים אלה ניוותר רק עם משקיעים בעלי יכולת לתמרן את השוק אך ללא שותפות של משקיעים מקרב הציבור שנכונותם להשקיע בשוק ההון את מיטב כספם וחסכוניותם תלויה במידה מלאה בידיעה או בוודאות שהשחקנים בשוק ההון פועלים לפי אותם כללים ובאותן מסגרות מבלי שיהיה לגורם כלשהו יתרון לא הוגן ולא שוויוני.

פגיעה באמינות שוק ההון תביא בהכרח להדרת רגליהם של משקיעים ממנו וכתוצאה מכך לפגיעה לא רק בחברות הציבוריות הנחסרות אלא בכלל המשק וביכולתו של זה להתפתח ולשגשג כפי שיכול היה לעשות אילולא אותה פגיעה בשימוש במידע פנים ובעבירות כלכליות אחרות בשוק ההון.

הנאשם אמנם אינו משמש בתפקיד נושא משרה בחברה ציבורית אך מדובר בנאשם שעל פי הגדרתו עצמו הוא איש שומר חוק, שהקפיד משך כל שנות חייו לא לעבור על איסורים הקבועים בחוק, טייס במקצועו, שמגדיר את עצמו כאיש משפחה חם ותומך ונשוי למי שניהנה בעת הרלוונטית כנושאת משרה בכירה מאוד בחברה ידועה ומוכרת.

הנאשם לא הואשם בעבירה של שימוש במידע פנים על ידי נושא משרה אך הוא הואשם והורשע בהיותו בן משפחה של מי שכיהן כנושא משרה בכיר בחברה שהיה ברשותו מידע פנים והעביר אותו לאחר.

הנאשם ידע ידוע היטב, על פי המפורט בכתב האישום, שאל לו לעשות את המעשים האמורים זאת כיוון שהוזהר ובצורה שאינה משתמעת לשתי פנים על ידי אשתו שעליו להימנע מלדבר על החברה ולמסור מידע בעניינה, ראה סעיף 18 לכתב האישום המתוקן.

ללמדך שהנאשם ידע דבר קיום האיסור שמוטל עליו כבן זוג של נושא משרה בכיר בחברה מלעשות שימוש בכל מידע הנוגע לחברה, ובחר מיוזמתו ועל דעתו לעבור על האיסור.

לא מדובר רק באיסור שקבוע בחוק שאז הנאשם יכל לטעון שהוא לא ידע על האיסור, חרף העובדה שאי ידיעת החוק אינה פותרת מעונש, אלא מדובר באיסור שהובהר לו באופן חד משמעי על ידי אשתו שאל לו לעבור עליו כך שהנאשם אף לא יוכל לטעון שהוא עשה זאת מבלי משים ומבלי שנתן את דעתו לפסול שבהתנהגות כזו.

דברים אלה רלוונטיים גם להמשך פרק ההכרעה שבו אתייחס להתנהגותו של הנאשם - האם מדובר במעשה מתוכנן או כזה שנעשה על ידו בהיסח הדעת מבלי ליתן את דעתו עליו ומבלי לתכננו תכנון מוקדם.

על חשיבותו של שוק הון והון ומתפקד בכלכלה מודרנית נכתב לא אחת בפסיקה, כך למשל ציינה כב' השופטת א' פרוקצ'יה ברע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ (14.4.2010):

"שוק ההון במדינה מודרנית נועד להוות מכשיר יעיל לגיוס הון מידי ציבור משקיעים רחב, כדי שישמש מנוף לפעילות כלכלית יעילה. הוא נועד, בה בעת, לפתוח בפני הציבור אפיק השקעה וחסכון נושא פירות. שוק הון יעיל הוא גורם מפתח לצמיחה כלכלית, אשר לא יצלח בלא ציפייה של המשקיע האינדיבידואלי להפיק תועלת עצמית מהשקעתו בשוק ההון. ציפייה זו להפקת טובת הנאה מהשקעה בניירות ערך מותנית בקיום שוק אמין, הפועל ביושר ובהגינות".

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

17.סעיף 40ט(א) לחוק העונשין מונה רשימה לא סגורה של נסיבות בהן בית משפט יתחשב בבואו לקבוע את מתחם הענישה.

א. התכנון שקדם לביצוע העבירה

מצב בו אדם עובר עבירה בשל פיתוי של רגע שונה בתכלית ממצב בו אדם עובר עבירה לאחר תכנון מוקדם, שהרי לאחרון היתה שהות להרהר בדבר ולחזור בו אך הוא לא עשה כן ובחר להשלים את ביצוע מעשה העבירה.

הנאשם עצמו מסר בחקירתו ברשות שהוא הוזהר על ידי אשתו מספר פעמים לבל יעשה שימוש בכל מידע שיש בידו לגבי החברה.

הנאשם לא הכחיש את העובדה שהיה מודע לאיסור שמוטל עליו להעביר את המידע לאחותו ועל כן אני דוחה מכל וכל את הטענה שמדובר בגחמה רגעית שנעשתה בהיסח הדעת לגבי מידע שמבחינתו היה מידע רך ולא מגובש. מעובדות המקרה עולה שהנאשם הרים טלפון בטרם הגעתו למשרדה של אחותו והגיע למשרד לצורך מסירת המידע בלבד, הא ותו לא. הנאשם מסר לה את המידע, שאמנם לא בא בגדר מידע מדויק לגבי הגוף שהולך להשקיע בחברה או סכום ההשקעה בחברה, אך אף לדבריו ידע שמדובר בעסקה חשובה מאוד שאשתו הקדישה לה שעות וימים רבים, ידע שהעסקה גורמת להתרגשות בקרב נושאי המשרה בחברה וידע ידוע היטב דבר האיסור לעשות כל שימוש במידע הפנים ואף על פי כן בחר לעבור על איסור זה ולמסור לאחותו את המידע, תוך ציפייה או תקווה או אף ידיעה שהשקעה במניות החברה תשיא רווחים לאחותו.

אין זו אף זו, התנהגותו של הנאשם לאחר מכן, שעה שהתקשר לאחותו והמליץ בפניה למכור את ניירות הערך לאחר שערכם של אלה עלה, גם היא מצטרפת לשלל העובדות האחרות ומצביעה באופן חד משמעי על כך שאין מדובר בגחמה או במעשה לא מתוכנן של מחשבה רגעית.

ב. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה

באשר לחלקו היחסי של הנאשם בביצועה עבירה, הרי למותר לציין שהנאשם היה הרוח החיה שאלמלא פנייתו לאחותו זו לא היתה מבצעת פעולה כה חריגה מבחינתה שאינה שגורה בחייה היומיומיים של רכישת מניות בעצמה, לבטח לא של החברה.

ג. הנזק שהיה צפוי להיגרם והנזק שנגרם

אמנם לא הובאו בפניי ראיות בנוגע לנזק כלכלי שנגרם לציבור עקב מידע הפנים אך בעבירות כאלה הלכה פסוקה היא שהפסול בהתנהגות בעבירת שימוש במידע פנים אינו מתבטא רק בנזק הכספי שנגרם.

הנזקים שנגרמו לתדמית החברה, שהיא חברה דואלית שנסחרת גם בארץ וגם בארה"ב, בכך שנושאת משרה בכירה בחברה העבירה מידע פנים לבעלה וזה העבירו הלאה הם נזקים של ממש שהרי מעשים אלה פורסמו בתקשורת.

אשתו של הנאשם גם היתה מודעת לאיסור הגורף בשימוש במידע הפנים ולראיה היא התריעה בפני הנאשם.

אכן פיטוריה של אשת הנאשם על אתר מעבודתה הם רכיב שבית המשפט שוקל אותו שעה שהוא בא לבחון את הנזקים שנגרמו לנאשם אך בה בעת הם משמשים אינדיקטור לחשיבות הרבה שיחסה החברה לחובה של נושאי המשרה הבכירים בה לשמור בקפידה על מידע פנים ועל סודות החברה.

אמנם אין מדובר בסכומים גבוהים במקרה זה אך גם לא בזוטי דברים ובחינת הנזק במקרה זה צריכה להתמקד במניעת פגיעה באמון הציבור, בהגינות בשוק ההון ובחברה עצמה. כך ציינתי אף בהחלטה ביחס לטענות מקדמיות שהועלו על ידי רדו, אחותו של הנאשם, בתיק המתנהל כנגדה בגין אותה הפרשה, ת"פ (מחוזי ת"א) 29436-05-16 רדו נ' מדינת ישראל, פסקה 44(31.1.2017) (להלן: "ההחלטה בעניין רדו"):

"בעניין זה יובהר ויודגש, למען ידעו הפועלים בשוק ההון, כי עת עסקין באישומים בעבירות לפי חוק ניירות ערך, על אחת כמה וכמה עת עסקין בעבירות שימוש במידע פנים, היקף הפעולות שבוצעו בניירות ערך על ידי הנאשם והנזק הכספי שנגרם אינם חזות הכל.

ישנה חשיבות מכרעת לפגיעה בערכים המוגנים במסגרת עבירות אלה, עת עסקין באיסור השימוש במידע פנים מדובר, בין היתר, בשמירה על הוגנות ושוויון בשוק ההון כשוק שבו 'כללי משחק' הוגנים תוך מניעת יתרון בלתי הוגן לחלק מהשחקנים בשוק וכן בהגנה על תדמית שוק ההון, אמון הציבור בו תוך שמירה על שוק הון יעיל ומשוכלל. כך פסק גם בית המשפט העליון בע"פ 6020/12 מדינת ישראל נ' עדן [פורסם בנבו] (29.4.2013): 'בעלי הדין שבפנינו ביקשו להצביע על ההיקפים הקטנים יחסית של רכישות ניירות הערך שנעשו על סמך השימוש במידע הפנים.

אולם, זה אינו שיקול מכריע. הפסול שבהתנהגות אינו מתבטא רק בנוק שנגרם".

הדברים התייחסו שם להיקף הפעולות והנזק הכספי שנגרם כשיקולים לנקיטה בהליך אכיפה מנהלי חלף ההליך הפלילי אולם יפים הם גם בנוגע לשיקולים בעת גזירת הדין.

ד. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה ויכולתו להימנע מעשיית המעשה

הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה לא הובהרו דיין בטיעוני הצדדים. חלקן נגע ככל הנראה במורכבות היחסים בין הנאשם לבין אחותו אך לא באופן שבית המשפט יכול לקבוע בוודאות שמדובר ביחסים של כוונה לרצות או לקבל טובת הנאה או גמול.

הנאשם אמנם לא זכה לקבל כל טובת הנאה כספית לכיסו אך אין מחלוקת בדבר העובדה שאחותו הפיקה רווח בסכום של כ-20,000 ש"ח כתוצאה משימוש במידע הפנים שנמסר על ידו.

הנאשם יכול היה להימנע מביצוע המעשה, עובדה זו אינה שנויה במחלוקת.

ה. נסיבות נוספות

מעשיו של הנאשם מקבלים משנה חומרה בהינתן העובדה שהוא לא רק חטא בעצמו בביצוע העבירה המיוחסת לו אלא גם הביא להחטאת אחרים, אחותו.

בת"פ (מחוזי ת"א) 8256-05-11 **מדינת ישראל נ' קדץ**, פסקה 69 (11.6.2012) קבעתי:

"העובדה שנאשם 2 גם 'סיבך' בני משפחה אחרים בביצוע עבירות דומות, יש בה כשלעצמה נסיבה מחמירה הואיל ומדובר בגורם דומיננטי שסיבך בני משפחה קרובים במעשה עבירה שככל הנראה לא היו נוטלים בו חלק אילולא ההמלצות החמות של הנאשם (...)"

הנאשם הגיע למשרדה של אחותו במיוחד כדי למסור לה את המידע, בכך סיבך אותה.

מדיניות הענישה הנהוגה

18.בתי המשפט חזרו והדגישו בשנים האחרונות שמתחייבת החמרה מהותית ברמת הענישה הנוהגת בעבירות כלכליות בשוק ההון בכלל ובעבירה של שימוש במידע פנים בפרט אך הוסיפו וצינו שהחמרה שכזו תתבצע באופן הדרגתי על מנת שלא לפגוע מעבר לנדרש ביכולת הציבור להפנים את השינוי ולהכווין את צעדיו בהתאם.

בע"פ 6020/12 **מדינת ישראל נ' עדן** (29.4.2013) נקבע על ידי שופטי בית המשפט העליון כלהלן:

כב' השופטת דק ברק-ארז קבעה (פסקאות 22-23 לפסק דינה):

"הסוגיה של רף הענישה בעבירה שבפנינו טרם נדונה בפני בית משפט זה, לגופה. עם זאת, המגמה לפיה יש מקום לגישה מחמירה, המוצאת ביטוי גם בהטלתם של עונשי מאסר בפועל בכל הנוגע לעבריינות כלכלית עמדה נגד עיניו של בית המשפט

בהקשרים רבים ומגוונים (...)

אכן, חרף עמדה עקרונית זו, טרם הושת מאסר בפועל על מי שהורשעו בביצוע העבירה של שימוש במידע פנים בידי איש פנים (...).

ובהמשך קבעה המשנה לנשיא (כתוארה אז) מ' נאור:

"הגענו בהליך זה לקו פרשת המים. נפל דבר, הוטל ואף אושר, עונש של מאסר בפועל. מי שיעבור בעתיד עבירות של שימוש במידע פנים מוטב שיידע כי הוא צפוי לעונשי מאסר בפועל, עונשים חמורים בהרבה מזה שהוטל הפעם על קדץ".

והשופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין ציין, שם:

"אולי מאסר מאחורי סורג וברית, אם יש תוחלת אמיתית להרתעה, ואם ייצא הקול - וכדאי שיצא - כי זו מנת חלקו הצפויה של עבריין מידע פנים".

19.ב"כ הצדדים הגישו לבית המשפט שורה ארוכה מאוד של פסקי דין שתמכו בעמדתם בנושא זה של רמת הענישה המקובלת בעבירות אלה ומכל מקום המקרים בהם בתי המשפט הטילו עונשים מקלים יחסית הינם מקרים חריגים כאשר בתי המשפט חזרו וקבעו את הכלל לפיו בעבירות כאלה יש להעדיף את האינטרס הציבורי של הלימה והרתעה על פני האינטרס האישי של טובת הנאשם.

ראיתי לציין בעניין זה לא רק את פרשת קדץ שהזכרתי לעיל אלא גם את פרשת בזיז, ת"פ (מחוזי ת"א) 1074-10-13 **מדינת ישראל נ' בזיז** (6.3.2014) (להלן: "**פרשת בזיז**"), שם העביר כאמור הנאשם חוות דעת לחברו לשירות המשותף במילואים בנוגע למשא ומתן שהוא בגדר מידע פנים והמליץ לו לקנות את מניות החברה והוטל עליו עונש של שישה חודשי עבודות שירות וקנס כספי גבוה, כאשר הרווח שצבר החבר עמד על כ-48,000 ש"ח, כאשר ציינתי שהמעשה בוצע על ידי בזיז תוך חולשה רגעית ורצון לסייע לחבר במילואים, בלי כל כוונה להפיק רווח אישי ותוך שהוא מוסר לו חוות דעת ולא מידע פנים, ובהינתן העובדה אף התפטר מעבודתו עקב מעורבותו בפרשה זו.

אני רואה בהמשך להפנות לפסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ 3164/14 **פן נ' מדינת ישראל** (29.6.2015), שם ציין כב' השופט נ' סולברג (בפסקה 9 לחוות דעתו) שלא היה צורך בפרשת קדץ כדי לשמש אות אזהרה מפני הצפוי לאותם גורמים שעוברים עבירה של שימוש במידע פנים, שהרי פגיעתה של עבירה זו ידועה והפגם המוסרי שבה הוא ניכר ועל פי מצוות המחוקק הועלה רף הענישה בצורה ניכרת.

קביעת המתחם

20.הצדדים נחלקו ביניהם בכל הנוגע לנושא זה, כאשר ב"כ המאשימה עתרו לקביעת מתחם של שישה חודשים ברף התחתון ו-24 חודשים ברף העליון, קנס כספי גבוה וחלף קנס.

בכל הנוגע לרף התחתון, עתרו ב"כ המאשימה להטלת עונש זה לריצוי מאחורי סורג וברית ולא בעבודות שירות, כל זאת בהינתן העובדה שנסיבות מקרה זה מחייבות המשך יישום מדיניות ההחמרה בענישה שנקבעה על ידי בית משפט זה ואושרה בבית המשפט העליון בעבירות דומות לאורך השנים האחרונות.

מאידך ב"כ הנאשם עתרו לאי-הרשעת הנאשם עקב כל אותן נסיבות חריגות ויוצאות דופן שמצדיקות, לטעמן, ביטול ההרשעה.

רק במידה ובית המשפט לא יאמץ טיעון זה בדבר ביטול ההרשעה, עתרו הן לקביעת מתחם ענישה מקל אף ביחס למתחם הנמוך אליו עתרה המאשימה.

ב"כ הנאשם ביקשו לאבחן מקרה זה מכל אותם מקרים בהם הטילו בתי המשפט עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בבואי לשקול בין עמדות הצדדים ובנותני את הדעת למידת הפגיעה באינטרס החברתי המוגן במקרה זה, וליתר הנסיבות כפי שפירטתי לעיל, מצאתי לאמץ את מתחם הענישה שקרוב יותר לעתירת המאשימה, היינו 4 חודשים ברף התחתון ו-18 חודשים ברף העליון.

גזירת עונשו של הנאשם

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

21. על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין.

הצדדים נחלקו ביניהם לגבי המשקל שיש ליתן להודאת הנאשם כרכיב מקל בקביעת העונש בתוך המתחם.

אכן, חרף הטענה שהנאשם לא הודה במהלך חקירתו ואף העלה טענות מקדמיות במסגרת ניהול ההליך בפניי, אינני יכול להתעלם מן העובדה שהנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום וחסך בזמן שיפוטי. אין זו אף זו, הנאשם הביע צער וחרטה על עצם מעורבותו בפרשה, הכה על חטא והצהיר שהוא מבין את הפסול שבהתנהגותו, התנהגות שנעברה על ידו לראשונה בחייו בגיל לא צעיר ומתוך הפעלת שיקול דעת מוטעה.

אין ולא יכול להיות ספק בדבר העובדה שהודאת נאשם בשלב מוקדם של ניהול ההליך מהווה נסיבה שבית המשפט צריך להתחשב בה, וכך ראוי לעשות גם במקרה זה.

נסיבות אישיות והרתעה

22. על נסיבותיו האישיות של הנאשם הרחבתי בפרק הטיעון של באת כוחו, עו"ד גרוסמן.

מדובר בנאשם יליד שנת 1969, נעדר כל הרשעות קודמות, טייס במקצועו, מתנדב ומשרת שירות מילואים חרף הפגיעה הקשה שעבר, הורה ובעל מסור, בן למשפחה בת 7 נפשות בעלת ערכים, כך העיד על עצמו וכך העיד חברו עליו, שטיפל וסעד את הוריו באופן מסור ומתמשך ותוך ביטול צרכיו האישיים נוכח מצוקת הוריו המבוגרים, שסבל בשנים האחרונות מפרסום תקשורתי שהלבין את פניו ובני משפחתו, אשתו פוטרה מעבודתה במשרה בכירה בחברה ידועה כתוצאה ממעשיו וגם נגד אחותו הוגש כתב אישום בגין מעשיו אלה.

אין ספק שלנאשם נגרם נזק כתוצאה ממעשיו אלה ובהקשר זה מצאתי להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובנכונותו לעזור ולתרום לאחרים.

אינני בא לקבוע מסמרות לגבי הטענה שהנאשם עלול להיות מפוטר מעבודתו כטייס עקב הרשעתו בדין. על כך ארחיב יותר בפרק הבא שעניינו עתירה לאי-הרשעה, אך אין ספק שהרשעתו בדין עלולה לסכן את רישיון הטיס אף שעובדה זו לא הוכחה בפני בית המשפט.

מדובר בסמכות המוענקת למנהל רשות שדות התעופה, להגביל או להתלות רישיון טיס זה או אף לסרב לחדשו אם בעל הרישיון עבר עבירה שלדעת המנהל, מפאת מהותה, חומרתה ונסיבותיה, אין הוא ראוי להחזיק ברישיון.

מדובר, כאמור, בסמכות מנהלית שהצדדים לא הביאו בפני כל אסמכתה שקבעה אמות מידה להפעלת סמכות זו על ידי המנהל המורשה, כך שיש להניח שבנדון הפעלת הסמכות המנהלית ניתן להקיש לגביה מענינים של בעלי מקצוע חופשיים אחרים שלמנהל או ועדת המשמעת המוסמכת הוקנו סמכויות דומות.

בית המשפט העליון, במספר החלטות, קבע את הכלל שתכלית ועדת המשמעת היא מניעתית והוסיף וציין שאין הליך פלילי שלא כרוכה בו, מעצם טיבו וטבעו, פגיעה בכל מישורי חייו של מי שכנגדו מכוון ההליך הפלילי.

טיעוני ההגנה למחדלי חקירה

23. שמעתי את טיעוניה של עו"ד גרוסמן בנדון, לגבי חוסר ההגינות של חוקרי רשות ניירות ערך, שעה שאלו באו לחקור את הנאשם.

חוסר ההגינות או המחדלים, כהגדרתה, היו פועל יוצא של הצגת עובדות לא מדויקות בפני הנאשם, בין לגבי האופן שבו תנהג הרשות בנאשם עצמו ובין בכל הנוגע לתוכן הודעותיה של אחותו, שגם היא נחקרה כאמור במשרדי הרשות.

שמעתי טיעונים אלה בהקשבה רבה ואין דעתי כדעתה של עו"ד גרוסמן בכל הנוגע לקיומם של מחדלים, לפחות לא ברמה שמצדיקה קבלת העתירה להקלה בעונש משום כך.

חקירה פלילית מעצם טבעה היא חקירה מורכבת ומסובכת, קל וחומר כאשר מדובר בחקירה בתחום הכלכלי שמתנהלת על ידי חוקרי רשות ניירות ערך ונוגעת למעשים שקשה מאוד להוכיחם במישור העובדתי, מקל וחומר בפן המשפטי של קיום יסוד נפשי, ובנסיבות אלה אינני רואה את הפסול הנטען בשאלות שהציגו החוקרים לנאשם.

אין מדובר בטענה של שלילת זכות ההיוועצות, אין גם מדובר בטענה שהנאשם לא הוזרז בטרם חקירתו או שהופעלה כלפיו מניפולציה לא ראויה שפגעה או פגמה באוטונומיה שלו או ביכולתו לנהל את הגנתו.

העתירה לביטול ההרשעה

24. ב"כ הנאשם, עו"ד גרוסמן, חזרה וטענה במסגרת זו שראוי שבית המשפט ישקול ביטול הרשעת הנאשם נוכח הנסיבות החריגות של מקרה זה ובהינתן העובדה שמדובר בנאשם שזו מעורבותו היחידה בפלילים והרשעתו בדין עלולה לגרום לו נזק בלתי הפיך, עד כדי שלילת רישיון הטיס שהוא מחזיק, שהוא בעצם מטה לחמו.

סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 מסמך את בית המשפט שהרשיע נאשם, לבטל את הרשעתו במסגרת גזר הדין ולהטיל עליו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה. כך גם סעיף 71א(ב) לחוק העונשין, שקובע את סמכותו של בית המשפט בנדון.

דרך המלך הינה שמקום בו הוכחה אשמת הנאשם - יש להרשיעו בדין, ותכליתו של עיקרון זה נהירה, שהרי הרשעה בפלילים היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית והיא חוליה טבעית הנובעת מהוכחת האשמה וזו מממשת את אכיפת החוק באופן שוויוני ומונעת איפה ואיפה בהחלת ההליך הפלילי (ראו ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.2007)), ועוד נקבע שם שסמכות זו של ביטול הרשעה, על בית המשפט להפעיל במשורה.

רק כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעת הנאשם בפלילים בנאשם עצמו לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה, נתון בידי בית המשפט הכוח להחליט שחרף אשמתו של הנאשם הוא לא יורשע בדין (ראו לעניין זה ע"פ 7211/04 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.3.2006) (להלן: "**פרשת פלוני**") וע"פ 3301/06 **ביטי נ' מדינת ישראל** (31.10.2006)).

25. הפסיקה קובעת שני תנאים מצטברים, כאמור, לבחינת התאמת אי-הרשעה. הראשון, ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; והשני, העבירה בה הורשע הנאשם סובלת בנסיבות המקרה אי-הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

בבוא בית משפט לשקול אפשרות זו, עליו לבחון את טיב העבירה וחומרתה, עברו הפלילי של הנאשם, גילו, מצב בריאותו והנזק הצפוי לנאשם מההרשעה. כאשר הכלל הוא העדפת האינטרס הציבורי שבהרשעת הנאשם והחריג לו הוא ביטול ההרשעה (ראו ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997), **פרשת פלוני** ופסיקה נוספת רבה בנדון).

26. האם הטענה בדבר פגיעה, התליה או ביטול רישיון הטיס של הנאשם היא פגיעה בלתי מידתית ובלתי ראויה בנסיבות אלה?

בטרם הכרעה בסוגיה זו על בית המשפט לשקול את מידת הסיכון שיש בהרשעה כדי להביא לביטול או התליית רישיון הטיס של הנאשם, ובעניין זה אינני יכול לקבוע שהרשעה תביא בדרגת ודאות (מעבר לספק סביר) או אף בדרגת סבירות (מאזן הסתברויות) להתליה או לביטול רישיון הטיס של הנאשם.

מדובר בהליך בתחום המשפט המנהלי, שבו הסמכות נתונה למנהל רשות הטיס.

הצדדים לא הביאו בפני כל החלטות קודמות שניתן להקיש מהן לגבי האופן שבו מופעלת סמכות מנהלית של מנהל רשות הטיס ועל כן אין לי אלא להניח שהפעלת הסמכות הזאת כפופה לאותם כללים שקבע בית המשפט העליון ובתי משפט מנהליים.

דיונים בוועדות משמעת של רופאים, כפי שפורט על ידי ב"כ המאשימה בטיעונם, מלמדים שהפעלת סמכות זו נעשית תוך בחינה מדוקדקת של נסיבות ההרשעה בפלילים ומידת החומרה שיש בהתנהגות הנאשם והשלכת הרשעה זו על התאמת הנאשם להמשיך ולהחזיק ברישיון המוקנה לו על ידי הרשות.

אינני בא לקבוע מסמרות האם הרשעה אכן תביא לביטול או התליה של רישיון הטיס של הנאשם, אך אין

בידי כלים לקבל את טענת ב"כ הנאשם שההרשעה אכן תביא לביטול או התליה של רישיון הטיס שלו.

בהינתן קביעה זו, על בית המשפט לבדוק האם בנסיבות אלה ראוי להעדיף את האינטרס האישי של הנאשם, תוך העדפתו של זה על פני האינטרס הציבורי שבהרשעת נאשם שביצע עבירה של איסור שימוש במידע פנים, עבירה שבתי המשפט חזרו וקבעו לגביה בשנים האחרונות שהיא בעלת חשיבות רבה מאוד לצורך הגנה על אינטרס ציבורי מוגן של שמירה על ערך ההגנות, השקיפות והשוויון בשוק ההון בפרט ועל הכלכלה בכלל.

עניינו של נאשם זה שונה בתכלית, לפחות בעיני, מאותם מקרים שפורטו על ידי ב"כ הנאשם, חלקם נדון בפניי, כמו בפרשת **שלייפר ודינור**. מדובר בנסיבות שונות לחלוטין של מי שפעלו תחת השפעה דרמטית של בעל שליטה שהיה גורם דומיננטי ביותר בניהול החברות, נסיבות השונות בתכלית מהנסיבות של המקרה שבפניי.

עוד ראיתי לציין שבמקרה זה מצאתי להביא מתוך דברים שכתבתי בעצמי, ואף בהרחבה, לגבי עוצמת הפגיעה באינטרסים המוגנים שעה שנדרשתי לעתירה של אחותו של הנאשם לבטל את כתב האישום כנגדה בהחלטה בעניין רדו.

מדובר בעתירה מפורטת ביותר, חריגה באורכה ובנימוקים שפורטו בה שמשתרעת יחד עם הנספחים לה על פני למעלה מ-1,000 עמודים, והחלטתי בנדון ניתנה גם היא בהתאם על פני כ-40 עמודים. ראיתי להביא לצורך זה את הקביעה שבעיני היא רלוונטית גם לפרק זה, **שם**, בפסקה 44:

"בכל הנוגע לחומרת הפרשה - העותרת והמאשימה חלוקות ביניהן ביחס לשאלת חומרתו של התיק דנן, ודוק אין משמעות הדבר כי העותרת התעלמה מנסיבות התיק, כאשר היא רואה בתיק כתיק ש'איננו זניח' על אף שהיקף רכישת ניירות הערך (כ-50,000 ש"ח) והיקף הרווח (כ-20,000 ש"ח) אינם מהגבוהים, אולם אף אינם מבוטלים. אף שנראה שפעילות העותרת לא גרמה להשפעה רבה על שער נייר הערך, ואף שהיא איננה שחקן חוזר ומדובר בפעילות חד פעמית שלה בשוק ההון ובעבירה חד פעמית, מצאה המאשימה כי נסיבות אחרות של התיק, ביניהן היקפי פעילות שאינם זניחים, השימוש המודע במידע פנים מתוך כוונה להפיק רווח והאינטרסים המוגנים במסגרת איסור השימוש במידע פנים הם שמובילים לכך שמדובר בפרשה חמורה דייה המצדיקה נקיטה בהליך הפלילי. אני סבור כי האינטרסים המוגנים נפגעים במקרה זה ביתר שאת נוכח העולה מכתב האישום ולפיו מידע הפנים הועבר לנאשמת על ידי אחיה באופן מכוון ולמטרת שימוש בו, בעוד המידע נלמד מלכתחילה מאשת פנים מרכזית בחברה.

(...)

אין מקום לקבוע כי רכישת ניירות ערך בהיקף כספי נמוך יחסית (של כמה עשרות אלפי ש"ח), שעה שאין מחלוקת על כך שהרכישה בוצעה תוך ביצוע עבירה על פי חוק ניירות ערך, תחשב ככזו אשר באופן אוטומטי 'תזכה' את מבצע העבירה בנקיטת הליך מנהלי בעניינו, חלף ההליך הפלילי. קביעה שכזו איננה ראויה משתי

סיבות:

האחת, יהיה בה מסר לא ראוי לשחקני שוק ההון בהכוונת התנהגותם, היא עלולה לאותת להם כי ביצוע עבירות פליליות בניירות ערך בהיקף מסוים הינו 'מקובל' במידה מסוימת באופן שאינו מחייב נקיטת הליך פלילי, מדיניות שכזו אין לקבל כלל וכלל;

השניה, קביעה בדבר היקף פעילות מסוים בנייר ערך אשר אינו מצדיק נקיטה בהליך הפלילי יגביל את שיקול דעת הרשות המאשימה באופן לא רצוי המנוגד לכוונת המחוקק, אין מקום לקבוע אפריורית 'תנאי סף' שלא נקבעו על ידי המחוקק. כזכור, למאשימה נתון שיקול דעת רחב (עניין אומץ, פס' 71-70; עניין בר לב, עמ' 630), שיקול דעת זה נדרש לה על מנת שתוכל לשקול את מלוא השיקולים הרלוונטיים בכל מקרה ומקרה, תוך שמירה על גמישות בהחלטותיה, ובלבד שהיא עומדת באמות המידה המנהליות החלות עליה ומאזנת בין השיקולים השונים באופן ענייני, ללא שיקולים זרים, בהגינות ובסבירות".

פרשה זו שונה גם מפרשת גרינשפון (ת"פ (שלום ת"א) 21503-06-10 מדינת ישראל נ' גרינשפון (15.7.2010)), שהרי שם לא היתה כלל מחלוקת בדבר העובדה שכישלון הנאשם שם התבטא בכך שהוא נועץ עם מקורבו שהיה פעיל בשוק הון ולא הזהירו לגבי השימוש במידע פנים, כאשר לנאשם לא היתה כל כוונה להפיק רווח לעצמו או לאחר. הנאשם שם לא נזהר מספיק בעת עריכת ההתייעצות ואין עניינו דומה למקרה שבפניי.

נוכח כל המפורט לעיל, אינני סבור כי המקרה דנן בנסיבותיו של הנאשם תואם את ההלכה הפסוקה בכל הנוגע לביטול הרשעה, זאת בהתייחס לטיב העבירה וחומרתה בנסיבות המקרה דנן, כפי שפורט בהרחבה לעיל, אלו מתווספים להיעדר הוכחה נדרשת בדבר נזק חמור לנאשם כגון התליית רישיון הטיס שלו.

27.ראיתי לציין נסיבה נוספת שהיא רלוונטית בקביעת העונש בתוך המתחם, וזו נוגעת לעובדה שמדובר בהרשעה תקדימית של מי שאינו מצוי במעגל הראשון של נושא משרה בחברה או נותן שירות לחברה, אלא במי שהורשע בעבירה של שימוש במידע פנים בהיותו בן זוגה של נושאת משרה בחברה דנן.

תזכיר החוק שהוגש לעיוני נועד, בין היתר, למנוע הטלת חבות ואחריות על מי שאינו נמנה על המעגל הראשון של מקבלי מידע פנים מאיש פנים. היינו, האחריות תוטל רק על מי שקיבל את מידע הפנים מנושא משרה או איש פנים (בשתי החלופות, בין כנושא משרה ובין כגורם חוץ המספק שירות לחברה) והעביר אותו לגורם חיצוני, אך אותו גורם חיצוני היה ויעביר את המידע לצד ג' או צד ד', הרי האיסור לא יחול עליו.

יחד עם זאת, אין להתעלם מן העובדה שהנאשם הוגדר כאיש פנים בהיותו בן זוגה של נושאת משרה בכירה, סיטואציה שאינה דומה לזו המפורטת בתזכיר החוק.

משקלה של טענת ההגנה מן הצדק

28.עו"ד גרוסמן הפנתה אותי לטיעונה המקדמי לביטול כתב האישום מחמת אכיפה בררנית והגנה מן הצדק,

שאמנם היא חזרה בה ממנו נוכח ההלכה שנפסקה בבית המשפט העליון בעת האחרונה, וגם משיקולים אחרים של ההגנה. היא הוסיפה וציינה שחרף חזרתה מטענותיה המקדמיות, הרי יש ליתן משקל לטענות אלה בשעה שבית משפט בא לגזור את דינו של הנאשם.

פסיקתו של בית המשפט העליון בפרשת **גוטסדינר** שאוזכרה לעיל, ובעיקר קביעותיו של כב' השופט נ' הנדל, לא רק שמקובלות עלי אלא הן מנחות אותי בשעה שאני בא לקבוע את משקלה של טענת הגנה זו.

אמנם לא הכרעתי בטענות ההגנה בתיק זה, אך בתיק המקביל שבו הוגשו טענות הגנה על ידי אחותו של הנאשם ניתנה על ידי כאמור החלטה מפורטת ומנומקת שבמסגרתה התייחסתי למכלול הטענות.

נתתי את דעתי למשקלה של טענת ההגנה מן הצדק בקובעי את מתחם הענישה, ואתן את דעתי גם בקובעי את העונש הראוי בתוך המתחם, כפי הנחיותיו של בית המשפט העליון. הדברים יבואו לידי ביטוי בכך שעונש המאסר שיוטל על הנאשם ירוצה בעבודות שירות, ככל שהנאשם ימצא מתאים לרצותו בעבודות שירות, ולא במאסר בפועל כפי עתירת המאשימה.

קביעת העונש בתוך המתחם

29. שקלתי את כל השיקולים כפי שפירטתי לעיל, תוך שקבעתי שבנסיבות העניין אין מקום כלל ועיקר לבטל את הרשעת הנאשם בהיתן העובדה שמדובר בעבירה שיש לה ערך חברתי מוגן בעל חשיבות רבה, שהיחס בין מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן לבין אי-הרשעת הנאשם מצביע בבירור על העדפת הערך החברתי המוגן.

כאמור, כל הרשעה בפלילים יש בצדה נזק שנגרם לנאשם. מקרה זה אינו שונה ממקרים אחרים של נאשמים שהורשעו בעבירה דומה או בעבירות כלכליות, שזו הסתבכותם היחידה בפלילים, נאשמים נורמטיביים שתרמו ותורמים לחברה, בעלי משפחות, שבחלקם אף הודה בביצוע העבירה ויחד עם זאת בתי המשפט הטילו עליהם עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג וברח בחלק מהמקרים, ובמקרים פחות חמורים הוטלו עליהם עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

30. סופו של דבר, מצאתי לקבוע כי העונש הראוי להטיל על הנאשם הינו מאסר לתקופה של 4 חודשים, עם אפשרות לריצויה בעבודות שירות כפי שייקבע בהמשך.

גובה הקנס

31. נתתי דעתי לטיעונים המפורטים של ב"כ הצדדים ואיני מתעלם מן ההלכה הנוהגת בנדון לגבי הקנס המקסימלי שניתן להטילו.

במקרה זה, לא נטען ולא הוכח שהנאשם ביצע את מעשיו על רקע של בצע כסף או רצון לקבל טובת הנאה כספית.

מכאן שאין להחיל על נאשם זה את אותם כללים ועקרונות שהוחלו על נאשמים שהעדיפו את הרווח האישי שצמח להם מביצוע עבירת שימוש במידע פנים תוך התעלמות מהנזק שמעשיהם גורמים.

יחד עם זאת, כפי שקבעתי בפרשת בזיז שעל נסיבותיה פירטתי בהרחבה, הקלה עם הנאשם בעונש

המאסר שהוטל עליו אינה מצדיקה בהכרח התעלמות מוחלטת מהרכיב של קנס שראוי להשיתו על הנאשם על פי אותם עקרונות שנקבעו בפסיקה.

יחד עם זאת אין בכוונתי להטיל על הנאשם קנס כספי בסך של למעלה ממיליון ש"ח כעתירת ב"כ המאשימה. על כן מצאתי להטיל על הנאשם קנס כספי בסך של 100,000 ש"ח או 4 חודשי מאסר תחתיו.

סוף דבר

32. סופו של דבר, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 4 חודשים.

אני מפנה את עניינו של הנאשם לממונה על עבודות השירות שיבחן את התאמתו לרצות את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

ב. 9 חודשי מאסר, אך הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים על העבירה בה הורשע.

ג. קנס כספי בסך 100,000 ש"ח או 4 חודשי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.6.2017 ובכל 1 לחודש אחריו. אי-עמידה באחד התשלומים תעמיד את כל היתרה לתשלום מיידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ז, 30 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

חאלד כבוב, שופט